

JUNTES PASSEM A L'OFENSIVA

Des de fa anys les treballadores i treballadors cada dia cobrem menys, tenim contractes més curts i insegurs que empitjoren la nostra vida. A moltes de nosaltres **ens costa cada vegada més** arribar a final de mes a causa de la pujada dels aliments, l'habitatge, el transport, les taxes universitàries, la factura de la llum, l'aigua, etc. El capitalisme és cada dia més agressiu: La riquesa és acumulada per uns pocs mentre a la majoria ens condemnen a la precarietat.

A més a més, vivim sota un Estat cada cop és més autoritari -lleï mordassa, reformes laborals, llei d'estrangeria, el 135, el 155, repressió als moviments polítics...- que esclafa a multes i condemnes a qui aixeca la veu davant la injustícia.

Per tot això, és molt important que articulem una resposta defensiva davant aquestes agressions des dels nostres llocs de feina, ja que és allí on patim l'explotació directament. Perquè sabem que la lluita per la democràcia no es pot aturar a les portes dels centres de treball, posem sobre la taula **la necessitat que el sindicalisme combatiu conflueixi**, perquè sigui una eina útil en la defensa de la gent treballadora.

Aquest 2019 hem vist que **quan lluitem, podem guanyar**. Les lluites de les cambreres d'hotel, de les teleoperadores, dels Riders, dels treballadors de Titan, del Bicing de Barcelona, de Cacaolat o de la fàbrica de Stradivarius (Inditex) de Sallent marquen un canvi de tendència. Aquestes lluites mostren que un sindicalisme combatiu i a l'ofensiva és capaç de donar victòries i eines útils per al conjunt de les classes treballadores.

A més a més, la classe treballadora ha demostrat un anhel de canvi i de trencament contra dels agents legitimadors de la transició, posant en qüestionament la monarquia o la indissoluble unitat de l'Estat. Aquest fet ha donat lloc a respostes i propostes a tots els nivells com el 15M o l'10, articulades a través d'un impressionant sindicalisme social que, des de la lluita per l'habitatge, l'emergència del moviment ecologista i feminista, el moviment per les pensions públiques, contra les externalitzacions o la Llei Aragonès, han estat capaços de sacsejar la realitat social. Una prova evident és la gran influència i incidència en les vagues generals feministes del 8-M o la del 3-0, després de la brutal onada repressiva realitzada per l'Estat. Ara, és més necessari que mai, avançar cap a formes de lluita i canvis culturals que permetin pensar estratègicament les alternatives al capitalisme.

És per tots aquests motius que **el sindicalisme combatiu fem una crida a la resistència i la lluita activa contra l'explotació**. Cal que ens organitzem als centres de treball, als barris i als pobles, perquè treballar ens ha de servir per poder viure i no hem de viure per treballar. Volem recuperar el salari perdut. Exigim que el dret a l'habitatge no sigui només una frase buida de contingut en un text legal. No acceptem que s'especuli amb les nostres llars de la mateixa manera que com a treballadores i treballadors ens neguem a ser una simple mercaderia en venda. **Juntes passem a l'ofensiva en tots els fronts.**

Com a punt de partida, **convoquem a una jornada de mobilització el pròxim 30 de gener** en solidaritat amb la lluita de les treballadores d'Euskal Herria i en defensa dels nostres drets.

Governi qui governi, seguirem lluitant!

